

עטרת תפארת

במחיצת רבינו הגדול מרן בעל אילת השחר זצוקללה"ה
טור שבעי מהחברותא הגרמ"י שניידר שליט"א

פרשת

פקודי

◆◆◆

שנת

תשפ"ד

◆◆◆

גליון 245

קימו וקבלו "באהבה"

הכנה לפורים

ברוך השם אתם עוסקים בעיקר - אין עיקר יותר גדול מלימוד התורה!

הנה השל"ה הקדוש מביא שבחג השבועות למד הבית יוסף עם כמה אנשים בלילה, ובאה השכינה לדבר, וכולם שמעו האיך שהשכינה מדברת. כל כך זה עושה נחת רוח להקב"ה עד כדי כך שהשכינה מדברת וכולם שמעו. ועדיין לא היה מנין, אח"כ בלילה השניה היו כבר עשרה אנשים, והיה עוד יותר חשוב היות והיו עשרה אנשים שלומדים תורה.

וזה היה בשבועות שזה יום מתן תורה, אצלינו בפורים הרי כתוב קיימו מה שקבלו כבר, שהיה שוב כעין מתן תורה שקיבלו את התורה ברצון, ועד אז היה בכפיה - כפה עליהם הר כגיגית, נמצא שזה כעין מתן תורה.

וכמו שבשבועות היה כל כך שמחה להקב"ה, יותר מבכל השנה, היות שזה היום של מתן תורה, יום שניתנה בו תורה, אם לומדים אז תורה, השכינה מרוצה מאד מזה. והיה כל כך עת רצון להקב"ה, וכל כך חשוב עד כדי כך שהשכינה התחילה לדבר וכולם שמעו! כזה דבר לשמוע את הקב"ה מדבר! הרי זה היה רק בעשרת הדברות, והאנשים האלה שלמדו תורה בליל שבועות זכו לזה דבר נורא! ואח"כ כתוב בב"י בלילה השניה שהיו עשרה היה עוד יותר, [ואע"פ שזה היה יום טוב שני אבל זה המשך לראשון].

כך אותו הדבר בפורים היות שהיום קיבלו את התורה מרצון, ממילא כשלומדים תורה בלילה הזה, יכול להיות שכמו שאז היה עת רצון כ"כ, גם ביום שקיבלו את התורה ברצון בודאי יש עת רצון כזאת להקב"ה, שיכול להיות שבלומד התורה היום כל כך הקב"ה שמח. ואמנם הוא לא צריך שום דבר, אבל הוא רוצה להנות את האנשים, והוא נהנה מזה שאנשים נהנים, כמו שכתוב בספרים, א"כ יכול להיות שזה עושה כל כך תיקון אם עושים נחת רוח להקב"ה.

בהתקרב "ימי הפורים", ורוצים לדעת מהי ההכנה הנדרשת, זכינו במשך השנים, שאמר רבנו "בדיוק", מהי ההכנה ל"פורים". ונעתיק ממש"כ בפתחה לקונטרס "קימו וקבלו" לימי הפורים, תחת הכותרת מהי ההכנה לפורים.

בעוד כמה ימים, פורים, יש שמתכוונים עם מסיכות... אך זה שטויות! האם זה מה שמתכוונים? במקום להתחזק בתורה ויראת שמים! קרה כזה נס, צריך להתכונן בתורה ויראת שמים. ובוזה בודאי צריך להתחזק מאד מאד, להרבות בתורה ויראת שמים, בתור הכנה לפורים.

ובזמן האחרון ב"ה כבר התחילו הרבה ישיבות ללמוד בליל פורים, יש כאלה עם כסף, ויש לומדים בלי כסף, עם כסף זה ג"כ משהו. וקודם לא ידעו מכזה דבר, ללמוד בפורים בלילה? פורים ללמוד? לא ידעו שיש כזה דבר...

ובשנה אחרת אמר: "השבוע יהי פורים, ובמה מתכוונים לפורים, האם בהכנת אוזני המן? הרי העיקר זה תורה, וצריך "לגמור" ש"ס!! ואם לא יכול לגמור ש"ס, לכל הפחות שיתחיל..."

וכן כששאלו הציבור במה להתחזק לקראת ימי הפורים. אמר "לקבל עול תורה", וכשנשאל במה מתבטא למעשה קבלת עול תורה, אמר "אם יוסיף כל יום לימוד חצי שעה זה כבר טוב".

כמו "מתן תורה" ממש

ובליל פורים שנת תשע"ג, כחצות הלילה.. בישיבתו הק' "ארחות תורה", לאחר שעות רצופות של לימוד, של בני הישיבה הק', אמר כך, [ובהשגחה דברים אלו שייכים כיום, חוץ מענין "פורים", גם על הענין "שלא יפריעו ח"ו לבני תורה ללמוד, בלי הפסקה", חרדת גדולי הדור בעבר ובהווה..]

פרשת השבוע - כיבוס בגדי כהונה

פרשת השבוע עוסקת בבגדי כהונה. והנה בזבחים (דף פ"ח ע"ב) מביאה הגמ' שיטה שלא היו מכבסין אותן כל עיקר, דאין עניות במקום עשירות.

והעיר ע"ז רבנו באילת השחר וז"ל: והנה ליש אומרים זה דאין מכבסין אותן כל עיקר, נמצא דלעולם לא כבסו את הבגדי כהונה, וא"כ יכול להיות שילבשו אלף כהנים אותו בגד בלי שיכבסוהו.

וזה חידוש דבדרך כלל בגד שלבש אחד והזיע בו, אינו נח לשני ללבשו, ובפרט בגד שהי' על בשרו, וכאן לבשו הרבה כהנים אותו בגד בלי לכבסו, ולא מסתבר שבכל שבוע הביאו בגדים חדשים, ע"כ [בתמונה המצורפת, רבנו מגיה את דפי אילה"ש זבחים].

ובשעתו אמר לי רבנו, שזה מן ההערות שלא תמצא בספרים, כי היא שאלה "פשוטה". אך מצד שני צריך לדעת שכשלומדים דבר, צריך לצייר את הדבר בראשו כמו "חי", ואז יוצא כאלו שאלות.

והוסיף דמיון לדבר, מש"כ הח"י אדם בהקדמה לספרו זכרו תורת משה, וז"ל ראיתי בעיני באחד שלמד פרק משניות בכל יום, ונזדמנו שניו ללון בפנדק אחד של נכרים בשבת, וראיתי שיושב אצל מטוה וטוה, גערתי בו הלא שבת היום, ותמה מה מלאכה זו,

כי סבר דלא מקרי טויה רק כמו במדינתנו שטוין ביד על פלך, ואמרתי לו הלא אתה שונה במשנה והטוה, ומלאכת הטויה תהיה במה שתהי', ויאמר וכי כשאני שונה אני משים על לב מה לעשות או לא, רק לקים ללמד התורה.

ואמרתי יפה אמרו חכמינו זכרונם לברכה (יבמות ק"ט) האומר אין לי אלא תורה, אף תורה אין לו, כי אם הלמוד אינו כדי לידע דיני התורה ומצותיה, מאי נפקא מינה בלמודו, עכ"ל.

אין דבר יותר חשוב מלימוד התורה ולסיום הענין, נביא עוד קטע "יקר" מרבנו על חובת לימוד התורה בפורים.

בעצם אין דבר יותר חשוב מלימוד התורה, בפרט אצל בני תורה זה העיקר. ומצינו ג"כ שבזמן שהיו הצרות ישב מרדכי הצדיק עם התלמידים ולמד הלכות קמיצה, ובא המן וראה שהוא יושב ולומד, וכשראהו מרדכי תיכף עמד והתפלל. וכשגמר את התפילה, שאל המן מה הם עושים כאן, אמרו לו שבזמן שהיה בית המקדש היה קיים היו מביאין מנחה והיו צריכין לקמיצה, ולמד עמהם האין קומצין, אמר המן שהקומץ הזה - הלכות קמיצה, ניצח את עשרת אלפים ככר כסף שאמר לשקול על היהודים לאבדם. הוא הכיר שהזכות של לימוד התורה של הלכות קמיצה, זה ניצח! רואים שאפי' המן הכיר את הגדלות של לימוד התורה שזה גדול עד כדי כך.

וגם אח"כ כתוב, שקיימו וקיבלו, ומה העיקר שקיבלו - אומרים חז"ל שהי' כמו מתן תורה, כמו שבזמן מעמד הר סיני היה קבלת התורה, גם אז היה עוד פעם כעין קבלת התורה.

אבקשה נא...

הנה זכינו בחורף זה ל"ברכת שמים ממעל", והי' שפע עצום של גשמים, אך עדיין החורף לפנינו, וצריכים עוד גשמים, הן לענין "החקלאות" שהפסק כזה גדול, ח"ו... והן לענין מילוי אוצרות המקואות.

ונא, ישקיעו יקירי ישראל, בתפילה ותחנונים לבורא עולם, להמשיך ולהשפיע שפע ממרום, ונזכה לברכת שמים ממעל.

"אוהבים דבריה"

מלוח מלכה, ב"פת" ו"קודם חצות" בכלל מצות כבוד שבת קודש, היא אכילת "מלוח מלכה" כמבואר בגמ' ובשו"ע. והי' מקפיד רבנו לאכול כזית "פת", ואמר שסיפר לו רשכבה"ג מרן הגרי"ג אדלשטיין זצ"ל שאמר לו מרן החזו"א זצוק"ל שמי שאינו נזהר לאכול "פת" במלוח מלכה, יתחרט על זה... היינו לעתיד לבוא. וכן הי' נזהר "מאד" לאכול "לפני חצות". ולפעמים הי' רואה שאני מתעכב בפרוזדור כדי לסיים לכתוב את השיעור, הי' אומר "בקול" לויף אהיים, סאיז שוין באלט חצות... תרוץ הביתה עוד מעט חצות.

"שיחו בנפלאותיו" - קריאה "מן השמים"

נקראנו השבוע, למקוה באחד הערים, בשביל מטרה מסוימת. וכשהגענו, ראינו שהיתה טעות, ולא הי' שייך לבדוק את הדבר שנדרשנו, והתאכזבנו. אך כשיצאנו לחצר, לבדוק את המקוה כלים, "חשכו עינינו", כשראינו שהמקוה כלים נמצא במצב "פסול". ובס"ד סידרנו את זה.

ואז הבנו, שזו היתה "קריאה משמים", כדי להציל אנשים ממכשול, ואף שחושבים שבאים למטרה אחת, "עצת ה'" לשם מה באים.

ניתן להאזין מידי יום לדבר תורה בהלכה ואגדה מרשכבה"ג רבינו מרן ראש הישיבה זצוק"ל שנמסר ע"י תלמידו החברותא הגרמני שניידר שליט"א בקו אילת השחר 0799-555555 שלוחה 7 וכן ניתן להאזין לשיעור יומי בעניני עירובין טלטול והוצאה בשבת הלכות אקטואליות בשילוב הוראות והנהגות מרשכבה"ג רבינו מרן ראש הישיבה בעל האילת השחר זצוק"ל בקו החירום בעניני השעה 074-740-3306 שלוחה 7

ובזכות זה הקב"ה יעזור שאתם וכל משפחותיכם, וכל כלל ישראל יהיה להם רק טוב, ושיתבטלו הגזרות רעות שיש חלילה וחס על הישיבות, ועל כלל ישראל מהגויים. ולא יעשו שום גזרות לא על כלל ישראל בכלל ולא על הבני תורה חס ושלום להפריע מלימוד התורה, ונזכה כולנו לרצון לפני ה', וכולנו עם כל משפחות ישראל נזכה לכל טוב עד שנזכה לגאולה במהרה בימינו אמן סלה.

תורה "מגדלתו"...

ומדי עסקנו בגודל מעלת לימוד התורה בכלל, גילה ה' את עיני בימים אלו, לרשימה מכת"י קדשו של רבנו, מלפני הרבה שנים, וחשוב מאד לראותו.

וז"ל: מצוה שיכולה ליעשות ע"י אחרים, תלמוד תורה דוחה אותה "ותלמוד תורה כנגד כולם".

כי כשילמוד תורה הוא מתעמק, ועולה בשכלו להבין דרכי השי"ת והשגחתו, יותר מאשר במעשה המצות.

ולעלות "להיות גדול" זה העבודת "הכי רצויה", כי אז כל מה שעושה, עושה בעמקות יותר, והמצוה היא מצוה יותר עמוקה, והנחת רוח שיש להקב"ה מזה, מצוה שהיא יותר בעמקות, אין להשוות למצוה שעשוי "בלי לב עמוק".

ואע"פ "שאין המחשבה והעמקות מעכב" מ"מ אינו דומה כלל, ואפי' תורה שלא לשמה, כיון שמביאה ב"כללות נפשו", מ"מ גם מספק כדאי לדחות הכל, כיון שזהו "הדרך היחיד" שישכון אור אמת, [כת"י].

מעשה "נפלא"

והכלל הוא "כל שאדם גדול יותר בתורה" יודע להעריך יותר, מה זה תורה, כמו שמתבטא בהרבה גוונים...

ורצוני לשתף את הקוראים היקרים, במעשה "אישי". כאשר זכיתי לשאול קמי' רשכבה"ג מרן שר התורה זצוק"ל, בנוגע למה שמבואר בגמ' דהרגיל "ביזיתים" משכח תלמודו, מה דין מים שכבשו בהם זיתים, וקבלו טעמם, האם גם זה קשה לשכחה או לא.

וכשמע מרן את השאלה, אמר בהאי לישנא: איך וויס נישט, אבבער זכרון איז אזא טייערע זאך, סאיז נישט כדאי צופארלירן. פי' איני יודע, אבל זכרון זה דבר כ"כ יקר, לא כדאי להפסידו.

ובאמרו מלים אלו "זכרון אי אזא טייערע זאך", הרגשתי, כמו שעומד כאן, מיליארד... שבידו "מאות מיליארדים", ומציעים לו להניח בצד לרגע, ולא בטוח שיגב... האם יעלה על דעתו לקחת סיכון...

כך התבטא רבי חיים, אם יש ספק, על הפסד דבר "כ"כ יקר", אל תקרב הלום.

[ולעצם הדבר, כששאלתי לרבנו, אמר ד"טעם כעיקר" זה חידוש התורה, שנאמר לגבי "דינים" ולא לגבי דברים "סגוליים". וכמזומה שהוכיח שאי"ז כלל לכל דבר, מהא דאיכא מחלוקת אם זה רק בקדשים וכו']

אלני תפלה

לסיים שמו"ע לפני השקיעה

אמר בשם מרן החזו"א זצוק"ל שתפילת מנחה, צריך "לסיים" את השמונה עשרה לפני השקיעה.

וכששאלתי, שלפעמים מעריב עלי היום ועודני בדרך, והנני נצרך להיכנס להתפלל מנחה במושב קרוב, ולפעמים מאריכים בקרבנות וכו' עד שמתחילים שמונה עשרה רגעים ספורים לפני השקיעה, ואם אחכה להתחיל עם הציבור, לא אספיק לגמור שמו"ע לפני השקיעה, אמר לי תצא החוצה, ותתפלל "ביחידות", כדי לסיים לפני השקיעה.

לתרומות הפצת הגליון השבועי וכן לקבלת הגליון ניתן לפנות למס' 055-7600953 וכן בקול הלשון ובדרשו או למייל לאורו נלך s31626532@gmail.com וכן ניתן להשיג את הגליון מודפס ברש"י 14 קומה ב' ליד הדלת

לתועלת הרבים ניתן להאזין לדברים על פרשת השבוע מרבינו הגדול מרן בעל אילת השחר זצוקלה"ה. ע"י יבדלה"ט החברותא שליט"א כמידי עש"ק בקו אילת השחר שמספרו 0799-555-555 שלוחה 6.